

בשנער

ידיעות קיבוץ הזורע - כא' סיון התשע"ז - 15.06.2017

הכי וותיקה במרפאה | עמוד 4
ראיון עם נעמי שורוב לקראת פרישה

סיכום שיחה משקית על פלסטופיל | עמוד 6
תוצאות 2016 ורבעון ראשון של 2017

לזכר עליזה קמון | עמוד 8
פרידה מאמא, סבתא, סבתא רבא וחברה

פתרון התעלומה | עמוד 14
הסיפור מאחורי מגני הדוד שנמצאים ביער

3 | חמישים שנה למלחמת ששת הימים

ראיון עם רמי הרפז

4 | הכי וותיקה במרפאה

ראיון עם נעמי שורוב לקראת פרישה

6 | סיכום שיחה משקית על פלסטופיל

8 | לזכר - נפרדים מעליזה קמון

10 | יומני ריצה - השראות ריצה

11 | הפינה לשיתוף הציבור

והפעם, מת"ן

12 | קורס להבנת הקואפורציה

דיווח של יוהנתן בן צבי וזיוה סלע

14 | תעלומה ביער - הפתרון

15 | תרבות ופנאי

לטיול יצאנו - קייקי המלח

בדיחת השבוע - ספי מנור פלג

16 | יצירה מקומית

לא רק חרוזים - דובי זמר

איורים - שבתאי פרידמן

17 | תודה מהתרבות על חג השבועות

18 | היה היה

פינת הארכיון של קיבוץ הזורע

20 | היכן אני נמצא

חידת השבוע עם דני נהב

מערכת בשער:

עורכת: נעה אלבוחר
עיצוב ועריכה גרפית:
אנה אבראל
טל: 052-3990860
דוא"ל: bashaar@
hazorea.org.il

כותבים: נעה אלבוחר,
צוות הארכיון, ספי מנור
פלג, דני נהב, בועז בש
מרץ, דובי זמר, שבתאי
פרידמן, תומר גרוס,
יונתן בן צבי, זיוה
סלע, משפחת רפאלי

הגהה: מרים גרוס

צילום תמונת השער:
דבורה בן דוד

הפצה: יעל טיקטין

דרושים:

כתבים על הנעשה
בקיבוץ!

אחראי מדורים:

- תרבות ופנאי
- טיולים
- יצירה מקומית

אחראי המדור נדרשים
לרכז את החומר
בתחומם. למצוא
ולשלב את הכותבים
המשתנים במדור שתחת
אחריותם. יכולות
נדרשות: לעמוד בזמן!

פינת המילה הטובה:

תודה רבה לכל עובדי המטבח,
שמוכנים כל חג לשרת אותנו באהבה רבה
ובאופן נהדר, אוכל טעים וטוב.
והכל נעשה באהבה רבה.

תמימה שמע

חמישים שנה למלחמת ששת הימים

שיחה עם רמי הרפז

"מבצע מוקד" היה המבצע שפתח את מלחמת ששת הימים. במשך שלוש שעות נהרס לחלוטין חיל האוויר המצרי על ידי תקיפת כוחותינו. כך הושגה עליונות של חיל האוויר שלנו שהתפנה לטפל בחזיתות נוספות במהלך המלחמה. רמי הרפז השתתף במלחמה כטייס של חיל האוויר ואנו זוכים לשמוע את סיפורו ממקור ראשון, תודה רמי! / נעה אלבוחר

הגיוס למלחמה

את חיל האוויר עזבתי לאחר 5 שנות קבע. חזרנו לקיבוץ ופה הייתי 6 שנים, שנה אחת בעבודה במטבח ולאחר מכן בפלסטופיל. במשך כל התקופה המשכתי לטוס במילואים יום בשבוע. עוד לפני פתיחת המלחמה הרגשתי שאני יכול להמשיך לתרום והגשתי בקשה לקיבוץ לחזור לשירות. בדיון הראשון שיחת הקיבוץ לא אישרה שאעזוב ונקבעה שיחה נוספת ליום העצמאות. לפני ששיחה זו הספיקה להתקיים נקראתי לחזור לשירות מלא, כשלושה שבועות לפני פרוץ המלחמה בגלל המצב הביטחוני וכך ההחלטה התקבלה עבור הקיבוץ.

ידידי הצרפתי

באותה תקופה טסתי על מטוס בשם "אוראגן", מטוס צרפתי ישן שעדיין כוחו במוותניו. כשבוע לפני המלחמה העבירו את הטייסת (107) לשדה התעופה בלוד. הסיבה לכך היא שלאוראגן טווח טיסה קצר יחסית ומהצפון לא יכלנו לטוס מעבר לתעלת סואץ ובחזרה. הקרבה לסיני אפשרה לנו להגיע, וגם זה בקושי, לשדה התעופה "ביר תמדה" בסיני, שהיה מטרתנו במבצע.

התושייה הישראלית

למרות שהתקרבונו למרכז הארץ טווח הטיסה עדיין היה גבולי ולכן היה צורך ב"התעמלות ותספורות" כדי שנגיע. רזרבות הדלק של המטוס צומצמו ומשך התקיפה של המטרה גם כן קוצר. בנוסף, את הדרך לשם עשינו במהירות האיטית ביותר מכל כוח התקיפה שכלל 194 מטוסים שתקפו בו זמנית. לכן, היינו בעצם הראשונים שיצאו ל"מבצע מוקד". למרות צמצום זמן התקיפה היא הייתה מאוד אפקטיבית והשמדנו את כל מטוסי האויב, מיגים ומסוקים. בדרך חזרה, למרות המאמצים שנעשו, נראה כי מלאי

הדלק הולך ואוזל. לכן, באלתור של רגע, טיפסנו לגובה הכי גבוה שניתן וברגע שהגענו לקו הגבול של ישראל סגרנו מנועים וגלשנו חזרה עד לשדה התעופה בלוד. בסופו של דבר הצלחנו להגיע בשלום הביתה.

תזמון המבצע

"מבצע מוקד" היה המבצע האווירי הכי מתוכנן, מתואם ואפקטיבי שאני מכיר. הוא עמד בסתירה לשאר המלחמה שבה היה צריך לתכנן תגובות לפי המצב בשטח. מטוסינו לרוב טסו כבר באור ראשון. המצרים

שידעו זאת העלו את מטוסי ההגנה שלהם לאוויר מוקדם ועד השעה רבע לשמונה בבוקר הם כבר היו צריכים לנחות לתדלוק. אז תקפנו. התכנון הוכיח את עצמו והמבצע היה הצלחה.

המשך הלחימה

לאחר סיום המבצע המשכנו בטיסות נוספות על מנת לסייע לכוחות הקרקע ולטפל בשדות התעופה שעדיין נשאר. כל יום טסתי 4 טיסות, 24 טיסות בסך הכל במלחמה. היה זה מספר הטיסות הרב ביותר שביצע טייס בודד במלחמה זו. כאן מוסיף רמי בצניעות, אין זו חוכמה גדולה, טווח הטיסה של האוראגן היה נמוך ולכן טיפלנו במטרות הכי קרובות. תקפנו יומיים במצריים, יומיים בירדן ויומיים בסוריה.

לחזור הביתה בשלום

רמי הוביל את צוות התקיפות, ובין התקיפות המרובות והתדרוכים לא היה הרבה זמן לחשוב על הבית. הוא לא נפגע באופן רציני למרות שהיו לא מעט פגיעות כדורים בכנפיים של המטוס ובגופו שלו. היתרון הגדול באוראגן הוא במערכותיו הפרימיטיביות ולכן גם אם הן נפגעו לא היה צורך לנטוש. בנחיתה היה צוות מכונאים מסתער על המטוס ומתקן את הפגיעות בטלאי פח.

"בדרך חזרה, למרות המאמצים שנעשו, נראה כי מלאי הדלק הולך ואוזל. לכן, באלתור של רגע, טיפסנו לגובה הכי גבוה שניתן וברגע שהגענו לקו הגבול של ישראל סגרנו מנועים וגלשנו חזרה עד לשדה התעופה בלוד...."

הכי וותיקה במרפאה - ראיון עם נעמי שורוב לקראת פרישה

ליון שהייתה אחות מוסמכת. בכיתה יא' או יב' אספו אותנו בקייטנה וישבנו כולנו על חוף הים. אז, פנה אלינו המדריך ואמר שהקהילה מחפשת מישהי שתלמד לימודי אחיות. "למה לא", אמרתי אני, והתנדבתי. זו לא הייתה שאיפת חיי אבל מכיוון שלא היה לי רעיון אחר באותו הרגע נרתמתי למשימה.

תוכלי לספר לנו מעט על עבודת האחיות של פעם? אני מניחה שהתחום עבר תהפוכות גדולות עם השנים.

האחיות של פעם קיבלו הכשרה שונה. פעם הטיפול בחולה היה הרבה יותר פיזי. על האחיות היה לרחוץ את החולה, להחליף לו מצעים במיטה, חיתולים ואפילו לנקות את הארונית בה הוא החזיק ציוד אישי. הלימודים היו פחות תאורטיים ויותר פרקטיים. האחיות שהיו מיועדות לעבוד במרפאות ראשוניות, כמו המרפאה בקיבוץ, למדו גם על בדיקה גופנית של החולה, אוזניים, ריאות ולקיחת דם. היום, בגלל התפתחות הרפואה המונעת, יש פחות בעיות דחופות. גם המודעות למניעת תאונות עלתה. לכן אנחנו עוסקות יותר ויותר בהדרכה, רפואה מונעת וחינוך לבריאות.

איך הצוות השתנה לאורך השנים?
בעבר היו הרבה יותר אחיות, 5 אחיות לעומת שתיים כיום. כמו שאמרתי, עבודתנו הייתה שונה ולכן היה צריך יותר כוח אדם. האחיות היו מביאות אוכל למיטת החולה. החולה כלל לא עזב את ביתו והטיפול היה דרך ביקורי בית. הרבה מהתרופות שהיום ניתנות דרך הפה ניתנו אז בזריקות. כל התייעוד היה ידני, תארו לכם את המאמץ בהכנסת תוצאות בדיקת דם באופן ידני. לא היה ציוד חד פעמי והיה צורך לבצע סטרליזציה לכלים למזרקים ועוד...

האם עבודת האחיות בקיבוץ שונה מעבודת אחות במרפאה בחוץ?

לאחיות בקיבוצים יש סמכויות שאינן קיימות אצל אחיות במרפאה העירונית. אנו מבצעות את המיון הראשוני של המטופלים הדחופים, יודעות לאבחן ורשאות לתת טיפולים מסוימים כמו למשל אנטיביוטיקה. נקודה נוספת ומאוד חשובה שבה יש שוני הוא הקשר

יום ראשון ה- 18.6 זה יומה האחרון של נעמי בתפקיד. אחרי 53 שנה בתור אחות, בגיל 74, נעמי יוצאת לפנסיה. אין זאת הפעם הראשונה בה החליטה על פרישה אך נראה שהפעם זה סופי. אין חבר שלא היה תחת טיפולה המסור כולנו חבים לה תודה והערכה. לקראת פרישתה אנחנו מביאים כאן ראיון עם האחיות הכי וותיקה במרפאה.

ישנם שני יתרונות עיקריים לחיים בקיבוץ, חדר האוכל והמרפאה. לאחד הולכים בשמחה רבה, ואילו לשני מתפללים שלא נגיע. יחד עם זאת, רובנו, בעיקר ההורים לילדים קטנים והאוכלוסיה המבוגרת, מבקרים במרפאה באופן די קבוע. לקיחת תרופות, חום שעולה או תינוק שמשתעל ואנחנו רק רוצים להיות בטוחים. למעט עניין המחלה, וזה שאנחנו מאחרים לעבודה, המפגש לרוב מאוד נעים. גם אם לא קיבלת כלל טיפול, כבר מרגישים יותר טוב ומבינים שכנראה לא מדובר בסכנת חיים כמו שחשבת לפני שניה.

במרפאה מחכה לנו צוות מסור האחיות עמליה, נטע, לילך ונעמי. כולן מקצועיות וכולן נחמדות אבל יש רק אחות אחת האמונה על לקיחת דמים אצל ילדים. נעמי שורוב מנהלת את כל האירוע ברוע, לרוב מתבלת בשיר ילדים מוכר בקול רגוע ועדין ולא שוכחת לצ'פר בסוף עם מדבקה.

"כבר כמה שנים חשבתי שאני רוצה להמשיך ולתרום על ידי ביקורי בית. אצל אנשים מבוגרים שפחות יוצאים מהבית או אנשים עם בעיות בריאות ממושכות. אני אוהבת את הקשר האישי ולא יכלתי לשלב פעילות זו עם העבודה הרגילה..."

1986 - צלם גבריאל פלטי

אז איך התחיל הרומן שלך עם הרפואה, בחירה חופשית או שזה פשוט מה שהיה צריך בקיבוץ? התשובה מעט מורכבת. באותו זמן היה חוסר באחות בקיבוץ, רוב הבחורות במרפאה היו חובשות למעט מרים

האישי עם המטופל שקיים אצלנו. אנחנו מכירות את החברים, יודעות מה הקשיים והעבר הרפואי של כל אחד וזה מאוד מקל על העבודה, חוסך בדיקות מיותרות ומעלה את רמת השירות. אני בטוחה שיש כמה חברים שחושבים שזה חסרון ולא יתרון, שיש לנו יותר מידי סמכות, אבל בסך הכל המשוב חיובי והציבור מרוצה מהיחס והזמינות.

האם גם הקופה מעריכה את איכות המרפאה או שזה לא מעסיק אותם? הקופה בהחלט מעריכה. דוגמא לכך ניתן לראות בחדרי תרופות. עכשיו יש בקיבוצים תהליך של סגירת חדרי התרופות ואילו אצלנו, בגלל שמעריכים את המקצועיות,

מאפשרים להמשיך בהסדר הקיים. בכל המדדים של הקופה יש לנו ציונים מעולים וזה על אף שהאוכלוסייה אצלנו היא באופן בולט גם קשישה וגם חולה, ביחס למרפאות אחרות.

מהבית או אנשים עם בעיות בריאות ממושכות. אני אוהבת את הקשר האישי ולא יכלתי לשלב פעילות זו עם העבודה הרגילה.

אז מי ייקח דמים לילדים הקטנים?

אינני אחות ילדים ולא התמחתי בזה. גם אותי מלחיץ לטפל בילדים אבל אני מצליחה להסוות את הלחץ, יודעת שאין ברירה ושצריך לעשות את זה. לכולנו יש לב חלש למראה ילד. אין לי ספק שלאחר לכתי גם האחיות האחרות יבצעו תפקיד זה בהצלחה.

אז מי נכנס לנעליך?

במקומי תכנס אלינו בחורה בשם מיכל שגרה בהרחבה של רמת מנשה. היא תיכנס לחצי משרה ואני מאחלת לה בהצלחה.

מילים לסיכום?

בתחילת עבודתי הייתי מאוד צעירה, בת 22. הוריי היו ייקים והעבודה הייתה עבורם ערך עליון, לא היה מקום לפינוק ולמחלה. לכן, בתחילת דרכי, היה לי קשה עם אנשים שחיפשו פתרון לכל כאב. היה לי קשה להבין עד כמה האמפתיה חשובה בטיפול. עם השנים התרכתי והבנתי עד כמה חשובה התמיכה.

העבודה מאוד מעניינת, אתה קם בבוקר ולא יודע מה יהיה במהלך היום. הכל משתנה באופן מאוד מהיר ממקרי קיצון למקרים קלים. צריך לקבל ולאהוב את חוסר הוודאות הזו. מאחלת לכולנו שהמרפאה תמשיך לתת שירות טוב, ושהחברים לא יזדקקו לו.

אז למה עכשיו החלטת על יציאה לפנסיה?

כשהגעתי לגיל פנסיה החלטתי לפרוש אך בקיבוץ ביקשו שאמשיך. אני אוהבת את העבודה והחלטתי להמשיך ולעבוד וכך אני ועמליה התחלקנו במשרה אחת, כל אחת 3 ימים בשבוע. העבודה, למרות הסיפוק שמביאה איתה, גרמה לי לפספס דברים מסויימים שרציתי לעשות כפנסיונרית. גם השינוי במצב המשפחתי השפיע. אני רוצה לצאת יותר ופחות להישאר בבית. אתה אף פעם לא יודע מתי יגיע הרגע בו לא תוכל להנות יותר. ראיתי הרבה מקרים שכאלו במקצוע שלי ואינני רוצה "לאחר את הרכבת". נכון שעבודה זה מתכון לבריאות אבל תרבות הפנאי בימינו כל כך עשירה שאני מקווה שאשלים את החסר בדרכים אחרות. בכל מקרה עדיף לסיים את העבודה כשאתה עדיין מבוקש.

מה התוכניות כפנסיונרית?

בגילנו קשה לעשות הכל, גם לעבוד וגם לדאוג לבריאות הגוף והנפש. עכשיו כשיתפנה לי זמן אוכל לטייל, לצאת יותר ולשמור על פעילות גופנית סדירה. אוכל גם להעשיר את הידע שלי בגילאור. אנסה כמובן להמשיך ולתרום לקהילה.

על מה חשבת? לבוא רק לבדיקות של הילדים?

לא, כבר כמה שנים חשבת שיש רוצה להמשיך ולתרום על ידי ביקורי בית. אצל אנשים מבוגרים שפחות יוצאים

סיכום שיחה משקית על פלסטופיל

/ נעה אלבוחר

נושא השיחה:

תוצאות 2016 + תוצאות רבעון ראשון של 2017

בשיחה נכחו:

- דובי, יו"ר פלסטופיל.
- יובל, המנכ"ל
- עדי, סמנכ"ל כספים
- אלון פלד ואלון שפיצר
- חברים מהקיבוץ, בתוכם רבים מעובדי פלסטופיל בהווה ובעבר

הקדמה להצגת הדוח:

את השיחה פתח דובי, היו"ר:

אנחנו נמצאים בתקופה מורכבת המלווה בירידה מתמשכת במכירות הקיימת כבר תקופה ארוכה. אנחנו יודעים לזהות את המקור באופן מדויק, ירידה במערב אירופה. מתוך זיהוי הקשיים נעשים צעדים בהובלת יובל על מנת לשנות את המגמה. כולנו עוסקים ימים כלילות כדי ליצור שינוי במגמת המכירות. נעשו התקדמויות ואני אישית בהחלט אופטימי שנתחיל לראות שינוי מגמה בעתיד הלא רחוק. החברה מצויינת, יסודות איתנים, הרבה ערכים, מאמין בהנהגת החברה ובעובדים שלה.

לאחר כן, דיבר יובל, המנכ"ל:

כהנהלה וכחברה אנחנו מבינים את האתגר. מבינים מה קרה והיה ומבינים מה צריך לעשות. הדברים לוקחים זמן. מהמקום שלי כהנהלה – פתוחים לכל רעיון או עצה בונה. אני מתייעץ עם טדי, אלי, אפרת, וכל האחרים שתרמו לחברה. יש חשיבות גדולה לשקף יציבות של ההנהלה ושל מי שמוביל את החברה. הלקוחות והספקים רגישים לשינויים פרסונליים.

לאחר שתי ההקדמות, עדי הסמנכ"ל הציג בפנינו את הדו"ח השנתי של 2016:

את הנתונים מציגים בהשוואה לשנה הקודמת, 2015. אני מביאה כאן רק את השורה התחתונה.

שנה	מכירות	רווח
2015	234 מיליון ש"ח	איו
2016	195 מיליון ש"ח	אין

- השנה נסגרה ללא רווח או הפסד, היקף המכירות ירד יחסית ל- 2015.
- הירידה הגדולה היא במכירות במערב אירופה וברוסיה. לעומת זאת השוק בארה"ב ובישראל ביציבות.

הצגת תוצאות רבעון ראשון 2017

הירידה במכירות גרמה להפסד של כמעט 2 מיליון ש"ח ברבעון.

תזרים המזומנים לפעילות שוטפת חיובי – זאת אומרת שהייתה התייעלות למרות הירידה במכירות.

שאלות מהקהל:

באופן שאותי הפתיע, לא היו רבות. למרות זאת אציג רק את חלקן. גם הצגה זו חלקית בלבד. אני ממליצה לראות את השיחה המלאה בערוץ הקיבוץ לקבלת תמונה רחבה יותר.

טדי:

מסביר שלא ישאל שאלות אלא יציג את התמונה לפי ראות עיניו.

מצב החברה והחוב לבנקים:

לפלסטופיל חוב כלפי הבנקים. מצייר תסריט המדרון החלקלק שיהיה קשה לצאת ממנו.

הפתרון לדעתו:

הזמן לשיפור מצב זה הולך ופוחת. לדעתו יש להכיל תוכנית הבראה במטרה להביא לחיסכון בהוצאות העבודה כדי להתאימם למחזור המכירות המצומצם.

הדירקטוריון הנוכחי:

יציאה מהמשבר מצריכה לדעתו שינוי בדירקטוריון שאחראי לתוצאות אליהן הגענו. יש לבחור אנשים שלא מגנים על טעויות העבר שלהם ויכולים להסתכל בעין חדשה על המצב ולשנות אותו.

תשובת אלון שפיצר לדברי טדי:

החברה אינה מרוויחה וזה מצב לא טוב. למרות זאת הוא חושב שההנהלה והדירקטוריון בעלי ידע, ניסיון ויכולת ומציגים דרך לצמיחה מחודשת. האסטרטגיה בארה"ב לא צלחה עדיין אך ממשיכים בדרך זו. מציין כי הם ביקשו מדובי להגדיל את עבודתו ביום בשבוע, תוך התמקדות בשוק בארה"ב – זו עבודה לא אופיינית ליו"ר והוא הסכים. החברה צריכה שקט תעשייתי, צריך לתת לה להתקדם תוך פיקוח צמוד שלו ושל אלון פלד. יושבים בחברה הרבה אנשים עם ידע וניסיון שטובת פלסטופיל לנגד עניהם. כל הפורום הזה קיבל את הדרך האסטרטגית שהוצעה וזה גיבוי להנהלת החברה. נצטרך לשבת שוב לקראת הרבעון הבא ולראות האם הצעדים והדרך שהטוותה אכן מביאה לשינוי. מבקש אורך רוח מחברים וסבלנות. לא ניתן לעשות משהו דרמטי מהתוכנית שהוצגה. דאגה לא תביא לתוצאות אלא מעשים והוא מקווה שהצוות יצליח. לגבי החוב מול הבנקים, מניסיונו בקיבוצים אחרים הוא מעריך שלא נגיע מולם למצב בעייתי.

שאלה נוספת שנשאלה היא לגבי הבורסה: האם היה טעות להיכנס לבורסה?

אלון פלד הסביר שנכון שכיום הבורסה היא נטל, איננו מייצרים הון בעזרתה והוצאות הבורסה הן כמיליון לשנה אבל שלא נתבלבל, זו לא הבעיה של פלסטופיל.

נחשון:

מבקש גישה הפוכה, לא לתת שקט תעשייתי אלא יותר שיתוף של הציבור. עבורנו זה החיים שלנו ונרצה לשמוע יותר ושחברים המכירים את המפעל יהיו מעורבים יותר. מבקש לקיים שיחה שכזו גם בסוף הרבעון השני.

שאלה שלי לגבי חילופי כוח האדם בחברה:

דובי ויובל עונים שיש לנו צוות נהדר והם מרגישים בנוח לצאת איתם למלחמה. הקביעות מייצרת ביטחון כלפי חוץ ומנסים לשמור על כך. בנוסף, חושפים את הלקוחות למספר אנשים שונים כך שיראו חברה שלמה ולא רק אדם אחד לפנייהם.

שאלה אחרונה שלי לגבי רכישת חברה בארה"ב במצבה הנוכחי של פלסטופיל, איך זה ניתן?

הכוונה לרכוש חברה רווחית שבתוספת שלה תגדיל את מעמדה של פלסטופיל מול הבנקים. הוא מעריך כי נוכל למצוא את הדרך לביצוע התהליך.

ובנימה אישית שלי:

אני מודה על שיתוף המידע עם החברים. כמובן שאני מצטרפת לבקשתו של נחשון לקיום שיחה דומה גם בסוף הרבעון השני שכבר מתקרב לסופו בימים אלו. מאחלת שנצליח לצאת מהמשבר ולהתאושש.

לזכר

פרידה מאמא סבתא עליזה

אמא יקרה,

זכית וזכינו אנחנו בך,

הגעת לגיל מופלג של 104 שנים ו-4 חדשים, היית לנו אמא וסבתא דואגת ואיכפתית, לימדת אותנו שעורים לחיים, לקבל את המציאות ולראות תמיד את הצד הטוב. רצית לשמור על עצמאותך, כמה שפחות לבקש עזרה, לא להכביד עלינו, חזרת ואמרת לנו, "לא חשבתי שיגיע יום שאתן תצטרכנה לטפל ולדאוג לי" ואני השבתי לך, אנו למדנו ממך בילדותינו את השיעור, כך זכרנו אותך דואגת לאמא שלך סבתא פאולה שלנו.

המילה תודה ליוותה אותך עד ימיך האחרונים, שום דבר לא מובן מאליו, על כל תמיכה, יחס, עזרה מצד המטפלים בך ידעת להעריך ולהודות.

אמא, את שהיית בת יחידה להוריך, זכית להקים שבט גדול של ילדים, נכדים ונינים.

מרגש כיצד בשעותייך האחרונות הגיעו הנכדים והנינים להיפרד ממך, אני בטוחה שהרגשת משהו מהאהבה, החום והדאגה שהיית עטופה בה, כאשר הקשבת בטלפון למילים של תמרי נינתך שאמרה לך "סבתא אני אוהבת אותך", אני מאמינה שהרגשת את האהבה והחיבוק.

אמא אהובה, השארת לנו עולם ומלואו, מלוא הטנא של תמונות, מזכרות, זיכרונות וסיפורים. היסטוריה עשירה של אשה קטנה גדולה.

חיבוק לך אמא שלי.

ממני נעמי

פרידה מסבתא עליזה / נחשון

• סבתא עליזה האהובה שלנו זכתה לחיים ארוכים ומלאי משמעות.

- זכתה לחיות בתקופה רבת תהפוכות.
- זכתה להיות חלק מדור של יציאת עם ישראל מגלות לבניין בית לאומי.
- זכתה להקים משפחה לתפארת. היא גדלה כבת יחידה והותירה אחריה שלושה ילדים, תשעה נכדים ועשרים ואחד נינים (בינתיים).
- זכתה להיפרד מהעולם במיטתה, בקיבוצה, עטופה ע"י בני משפחתה וצוות מטפלים מסור.

סבתא נולדה לאלברט ופאולה קרמר בינואר 1913 בעיר מעיינות המרפא באד קרוייצנך שבגרמניה. אביה אלברט היה אדם אמיד ומעורה בחברה הגבוהה. היה לו יקב גדול והוא כמו רבים מיהודי גרמניה ראה עצמו יותר גרמני מיהודי. למשפחה הייתה מכונת עם נהג וכן טלפון בעל שלוש ספרות כי בכל האזור לא היו יותר מאלף מכשירי טלפון.

כחודשיים לפני לידתה טבעה אוניית הפאר טיטאניק וכשנה אחרי לידתה פרצה מלחמת העולם הראשונה. בשל יופיה של העיר הקים הקיסר וילהלם את מטה המלחמה שלו בקרוייצנך וסבתא, כמו כל ילדי העיר, העניקה לו מדי פעם פרחים. הקיסר וילהלם ביקר כמה שנים קודם לכן בארץ ישראל ופגש את הרצל.

סבתא אהבה מאוד טיולים ומוזיקה. היא אהבה ללכת לקונצרטים וראתה גם את החוקר הגדול אלברט שוויצר מנגן בעוגב.

סבתא השתייכה לתנועת הנוער וורקלוייטה כמו רבים ממייסדי הזרוע והושפעה רבות מרעיונותיו ההומניים של מרטין בובר.

יש אומרים כי בכדי לחזות את העתיד יש לעשות אותו. סבתא קיבלה במהלך חייה החלטות הרות גורל ותמיד הייתה שלמה אתן. היא לא הביטה אחורה בכעס ולא הסתכלה יותר מדי לעתיד אלא התאימה את עצמה באופן מעורר השתאות למציאות המשתנה.

בתום לימודיה בבית הספר החלה בשנת 1932 את לימודי הרפואה בפרנקפורט אך עם עליית הנאצים וסגירת האוניברסיטאות בפני יהודים, סבתא נאלצה לשנות כיוון ולהכשיר עצמה לעלייה לארץ ישראל.

הוריה שלא האמינו למה שצופן העתיד הפצירו בה להישאר ואביה בכעסו אפילו סטר לה. אך סבתא החלה

הנפלאה והרגישה עם סבתא בערוב ימיה.
נוחי בשלום על משכבך סבתא יקרה. נזכור אותך
באהבה והערכה רבה.

סבתא, סבתא של כולנו, סבתא עליזה...

לא מאמין שהגיע הרגע הזה, האמת שלמרות שכבר הגעת לגיל 104, לכולנו הייתה את התחושה שתחיי לנצח, אחרי כולנו. אבל כנראה שגם את בן אדם. אין ספק שזכית לחיים הכי מלאים שיכולים להיות ואנו זכינו לסבתא הכי מדהימה שיכולה להיות.

אני זוכר אותך עוד בתור סבתא צעירה, כשנולדתי היית בת 76, אני זוכר אותנו בתור ילדים קטנים באים אלייך הביתה, קוראים איתך ספרים, משחקים איתך משחקים, הולכים איתך לעבוד בפלסטופיל, לשחות ביחד בבריכה. תמיד אני זוכר איך כשדופקים אצלך בבית בדלת את אומרת "כן, כן, כן או טוק, טוק, טוק", את עוגת הצ'יק צ'אק שהכנת, שעד עכשיו כשאני רושם את זה, יש לי את הטעם שלה בפה. אני זוכר את משחקי הזיכרון ששיחקנו איתך, אני זוכר סבתא אוהבת, אכפתית שתמיד מתעניינת בכולם ודואגת לכולם, שלא שוכחת אף אירוע, אף יומולדת ותמיד נמצאת במרכז המשפחה.

סבתא שלנו, הייתי בטוח שעוד יצליח להיות לך חימש, אבל לצערי לא הספקנו בזמן...

אז סבתא עליזה, אני חייב להגיד לך שלמדנו ממך המון – מה זה חריצות, עבודה קשה, יחסי אנוש טובים, אכפתיות. סבתא את היית עבורנו מקור לגאווה, תמיד השווצנו בך וגם עכשיו ובהמשך חיינו נמשיך להשוויץ ולהתגאות בך.

אין ספק שמה שלקחנו ממך ימשיך איתנו להמשך החיים ושלא נשכח אותך לעולם.
אוהב, רז (הנין הבכור רז עמיצור)

ללמוד חקלאות וטיפול בנוער. לפני עלייתה פנתה אליה באופן אישי הנרייטה סאלד וביקשה שתיקח על עצמה טיפול בקבוצת נערים במסגרת עליית הנוער.

את הציוד הבסיסי לקראת העליה סבתא רכשה כמו חלוצים רבים בבית הכלבו הגדול של וילפריד ישראל בברלין. סבתא התכוונה להצטרף למקימי הזורע אך כיבדה את בקשתו של אביה שלא להצטרף לסוציאליסטים מהקיבוץ ולכן הקימה יחד עם סבא קורט את מושב שדה וורבורג.

לגודל הטרגדיה – הוריה, שנשארו בגרמניה, חוו על בשרם את זוועות ליל הבדולח. ביתם הושחת וסבא אלברט שכל כך האמין בעם הגרמני נלקח יחד עם כל יהודי העיר למצעד השפלה ברחבי העיר ולבסוף נעצר לשבועיים.

ההורים שסוף סוף הבינו, הפצירו נואשות בסבתא לעשות הכל בכדי לחלצם. וסבתא וסבא קורט אכן עשו הכל והצליחו לחלץ את סבתא פאולה וסבא אלברט באנייה כמעט האחרונה שעזבה את אירופה, בספטמבר 1939, ממש עם תחילת מלחמת העולם השנייה.

עם השנים ועם הקשיים הרבים בחיי המושב שכנעה סבתא את סבא לעבור לקיבוץ הזורע ולהצטרף לחבריה לתנועה. מרגע שעברו לקיבוץ הם העבירו לקיבוץ את כל רכושם וכספם והפכו לקיבוצניקים מן המניין, שלמים לגמרי עם החלטתם. במהלך חייה עבדה סבתא במספר מקומות עבודה כפי שהיה נדרש ותמיד עשתה זאת בחריצות, השקעה ואמונה רבה בדרך.

מותו של סבא קורט לפני 47 שנים מילא אותה צער אך היא ידעה לקום מהכאב ולהמשיך בחייה ואף ליצור זוגיות מבוגרת ויפה עם נפתלי. אחת הבחירות המשמעותיות האחרונות הייתה עזיבת הבית ומעבר לבית שקמה. היא חזרה וציינה שזו בחירה עצמאית שלה.

במהלך חייה שמרה סבתא על קשר הדוק עם קרובי משפחה רבים וכן עם עיר הולדתה. זכיתי ללוות אותה לפני שנים מספר בביקור בקרויצינץ והיא זכתה לכבוד רב כאורחת אישית של ראש העיר וראש האיזור.

סבתא חיה חיים פשוטים וצנועים וידעה תמיד לראות את הצד החיובי וכך כאשר נפלה לילה אחד לפני מספר שנים בביתה ולא יכלה לקום עד הבוקר היא סיכמה את החוויה בכך שסוף סוף הזדמן לה אחרי שנים רבות לחזות בזריחה. בשם נכדיה של סבתא אני רוצה להביע תודה גדולה לילדיה של סבתא ובמיוחד לאמא ומרגלית שסעדו אותה באהבה ומסירות ולימדו אותנו שיעור נפלא על כיבוד הורים. ותודה גדולה לצוות המסור של בית שקמה על הטיפול הרגיש והטוב בסבתא ולצוות בית לילך ודגנית על העבודה

יומני הריצה - השראות ריצה

/ בועז בש מרץ'

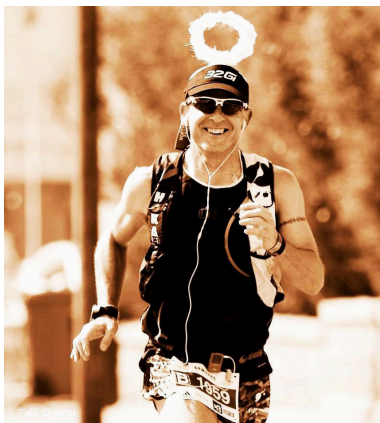
257 טריאתלונים (ועוד תחרויות קצרות יותר נוספות...) ובעצם, מאז שגילה האב דיק שזהו מקור האושר של בנו (וגם שלו בעצם) הם לא מפסיקים לרוץ! כתבת טלוויזיה קצרה [כאן](#) ופרטי ויקיפדיה [כאן](#).

דיק וטים הויט

השראות ריצה מקומיות: קובי אורן

קובי, למי שלא מכיר, הוא בחור נחמד ופסיכולוג קליני מטבעון שנראה ש"נדבק" מחידק ריצה מיוחד שנקרא "ריצת מרחק רב ככל האפשר בזמן נתון". כאן אצלנו במירוץ "סובב עמק" ב- 2011 הוא רץ 168 ק"מ ב- 24 שעות. בשנת 2012 "שידרג" קובי למרחק 265 ק"מ וב- 2013 קבע את שיא ישראל על 424 ק"מ ב- 86 שעות! מכאן נהייתה הארץ קטנה עליו והוא עבר לרוץ (ולנצח) במרוצים בינלאומיים דוגמת יוון (768 ק"מ, ב- 6 ימים), צרפת (739 ק"מ ב- 6 ימים), דרום אפריקה (1114 ק"מ ב 10 ימים) וניו-יורק (1215 ק"מ ב- 10 ימים) קישור להרחבה [כאן](#). קובי גם עזר באופן קבוע ב"סובב עמק" שהוא פרויקט החיים של "ההשראה" הבאה - שי חזן.

קובי אורן

"השראות ריצה" הנם דמויות "גדולות מהחיים" שמסמלות את היפה והמרשים בתחום ספורט הריצה. אלה אנשים מיוחדים שהבחירות שלהם בחיים הפכו אותם למקורות השראה לחובבי ריצה כמוני. נראה שהתכונות שמאחדות את האנשים המופלאים האלה הן לב ענק, ביטחון עצמי ואנרגיות חיוביות!"

בכתבה זו נעסוק ב"השראות ריצה" - מקרים של אנשים מעוררי השראה. בסוף הכתבה ניתן למצוא עוד 2 "טיפוסי ריצה" מהכתבה הקודמת שניתן לאפיין.

השראות ריצה: אליסטר בראונלי

אליסטר וג'והני בראונלי הנם אחים וספורטאי טריאתלון ברמה המקצוענית הגבוהה ביותר. באליפות העולם בטריאתלון הם הגיעו ראשונים לקו "מ" מהסיום (ג'והני ראשון) ואז ג'והני המותש כמעט לגמרי, טעה בסימון שער הק"מ האחרון כקו הסיום, עצר והתקשה להמשיך. אחיו אליסטר הגיע אליו ובמקום להמשיך ולזכות בוודאות במקום הראשון, תמך בג'והני והוביל אותו עד לקו הסיום (אפילו דחף אותו לעבור לפניו) ובכך הם הגיעו למקומות 1-2! קישור וידאו [כאן](#).

אליסטר וג'והני בראונלי

השראות ריצה: דיק וטים הויט (Team Hoyt)

דיק, האב ובנו טים הנכה (משותק CP), ללא יכולת תנועה) סיימו יחד 6 תחרויות "איירונמן", 72 מרתונים ו-

לפניכם עוד שני טיפוסים ריצה, חובות מהכתבה הקודמת: "הלא בריא" -

הלא בריא כשמו כן הוא. הוא אוהב את הריצה ומעוניין להתמיד בה, אך הוא מוגבל בגופו.

נכות קבועה, מוכרת או שלא מוכרת (% נכות), ניכרת ושאינה ניכרת (למשל מבנה כף הרגל, בעיות גב, גידים פגועים, מערכת העיכול, הפרעה לקות מנטלית ועוד) בעיות גופניות "זמניות" (עם חזרה ובלי)

כגון משקל עודף, שיקום אחרי טראומה ועוד, בעיות של "גיל מתקדם" כן, כן, אני יודע ש"הכול בראש" ויש תמיד יוצאי דופן שרצים מרתון בגיל 80, אבל עם הגיל מגיעה גם ירידה בתפקוד במערכות רבות, כולל לב-ריאה, שרירים ועוד!

אופיו של "הלא בריא" כולל בד"כ פן של תסכול. תסכול על חוסר יכולת להגיע לתוצאות טובות יותר (במיוחד עם בעיות בריאות שלא ניכרות ויזואלית) תסכול על הזלזול של אצנים "בריאים" (שחלקם בעלי התפישה השגויה ש"הכול בראש") ותסכול של "להיות כלוא בגוף שלא נותן לי יותר"

לפעמים יחוגג הלא בריא הישגים אדירים בשבילו שאצנים אחרים לוקחים כ"פשוטים"

"המקצוען" -

המקצוען מאופיין בעיקר בשתי תכונות - יכולת גופנית ואופי חזק.

הוא שונה במקצת מה"מכור" היות שאינו "חי בשביל לרוץ ולא יכול ללא זה" אלא הוא ממוקד מטרות ונהנה מהדרך אליהן, אותה הוא עושה בהתמדה, במקצועיות, בהשקעה ובאיזון. ייתכן שהוא קצת מכור למטרות, היות שכאשר הוא משיג מטרה אליה עבד קשה, הוא בוחר מטרה חדשה ובד"כ קשה יותר...

המקצוען דורש הרבה מעצמו ומסביבתו ואינו לגמרי מודע ומבין אפשרויות אחרות (פחות השקעה ובעיות גופניות מובנות שאינן ניכרות ויזואלית) הוא מרבה לאסוף מידע רלוונטי, להחליף אינפורמציה, משטר האימונים שלו כולל הרגלי שינה ותזונה ואת עבודתו הוא יתאים למה שנחוץ להשגת המטרה הבאה.

זהו להפעם!

בכתבות הבאות - הרחבה על הפן הבריאותי (לחיוב ולשלילה) של הריצה, על מרוצי אולטרה "מטורפים" על חוויות ריצה מהיומן האישי ועוד!

שי חזן

השראות ריצה מקומיות: שי חזן

שי (שייקה) חזן מקיבוץ הזורע נכנס לתחום הריצה והתמחה בריצות שטח למרחקי אולטרה מרתון. בשנת 2010 התחיל בהפקת אירוע המאסטר של מרוצי השדה בארץ - מרוץ אולטרה מרתון "סובב עמק" שהתקיים מאז כל שנה בקיבוץ הזורע (תחילת וסוף המסלול). המרוץ הנו ייחודי בארץ ובעולם מבחינת רמת ההשקעה והתנאים המסופקים לרצים בו!

ריצה באחד המרחקים שהמרוץ מציע (12 ק"מ עד 200 ק"מ) גורמת לרצים רבים (ואני בתוכם) "להתמכר" אליו וחלק הארי בהצלחת המרוץ מבוסס על היחס האישי, האכפתיות, המקצוענות, ההקפדה ה"ייקית" על הפרטים הקטנים ועל האנרגיות החיוביות האדירות שמשרה שי על האירוע ו"סחף" אליו צוות מתנדבים נאמן ומיומן מחברי הקיבוץ! ראיון עם שי ניתן לראות בלינק הבא.

השראות ריצה מקומיות: דני בנימין

דני, מנכ"ל "אקוויטיס הזורע" עוסק בריצה שנים רבות, אך בשנים האחרונות, אולי בעידוד מיזם "סובב עמק" החל לרוץ גם מרחקי אולטרה רציניים (מקום 2 במקצה 166 ק"מ 2015). דני מטיל בריצה באזורים שונים בארץ ובחו"ל, תמיד בשקט ובצניעות, במקצוענות של הכנה, ביכולת התגברות

על משברי גוף אישיים (בכל זאת כבר לא ילד...) ובנועם הליכות מול כולם!

דני בנימין

פעילות הגנים בספרייה, גן שקד בשיעור יוגה

גם לצלם, לסרוק ולהדפיס חומר ולעשות למינציה לדפים. כאמור מלבד הספרים המקום פתוח להרבה פעילויות נוספות:

חדר העיון משמש כחדר ישיבות לוועדות וגופים שונים (מועצת קהילה ומועצת מנהלים נפגשות במקום באופן קבוע) ובנוסף מתקיימים בו חוגים קבועים – יהדות, מוזיקה ואנגלית. ניתן לשכור את המקום בתשלום לצרכים שונים.

פינת הילדים מהווה מוקד משיכה משמעותי בשעות אחר הצהריים ומשפחות רבות מגיעות למקום להנות ממגוון המשחקים וספרי הילדים. כמו כן, ישנן פעילויות שונות להורים וילדים. כל שנה בקיץ ילדי כיתות א' עושים הצגה לגנים על בסיס ספר ילדים, ופעמיים בשנה ישנה הצגה חיצונית לכל המשפחה. המרחב הצעיר והגנים באים לספרייה באופן מסודר פעם בשבוע כחלק מהלוח"ז השבועי שלהם ואחת לכמה שבועות מתקיימת שעת סיפור לילדי הגנים בשעות אחה"צ המוקדמות.

בתחום הפעילויות למבוגרים יזם השנה הצוות בסיוע של עודדה ריילינגר סדרת מפגשים תחת השם 'מעגל נשי' בהם נשים בעלות סיפור מעניין מספרות ומשתפות את באי המעגל. ישנה השתתפות ערה במפגשים אלו והצוות ישמח שייכנס עוד כוח צעיר לספרייה שיעזור ליזום מפגשים נוספים בתחום הספרות.

עם המעבר לעולם הדיגיטלי עברו גם הספריות שינוי משמעותי ובשנים האחרונות ספריות רבות מהוות גם מרכזים חברתיים ותרבותיים. גם הספרייה שלנו עברה שינוי דומה ומשמשת היום בית למגוון פעילויות. השימוש באתר הספרייה עוד לא שגור אצל חלק גדול מהציבור. באתר ניתן לחפש ולראות את האוסף, להירשם לספרים חדשים ועוד. יש קישור באתר הקיבוץ, גם לאתר הספרייה שלנו וגם לספרייה במגידו. לסטודנטים יש גם אפשרות להזמין ספרים בספרייה האזורית לפי צרכיהם.

צוות מת"ן מונה את דפנה דור אשר

מנהלת את המקום, מרים לוי שעובדת לצידה כפנסיונרית, ואביבה ברנר, מרים גרוס ואורית ירון מתנדבות באופן שוטף. בנוסף עוזרת לצוות תמר בר בתיקון ספרים. מזה כמה שנים מסייעת אראלה אמיר בתחום הכלכלי – קריאת דוחות חודשיים, ניהול תקציב וכדומה.

הספרייה בקיבוץ מהווה חלק של הספרייה האזורית אשר יושבת בבית הספר 'מגידו' ונותנת מגוון שירותים ללא עלות. חלק מהתקציב מגיע ממשרד החינוך דרך הספרייה האזורית בהתאם לעמידה בקריטריונים מסוימים ומחולק לרכישת ספרים, תשלום עבור מופעים לילדים ורכישת ציוד, לפי תכתיבים של אגף הספריות. השנה נתקל הצוות בהרבה יותר קשיים ותכתיבים ממשרד החינוך בנוגע לתקציב בכל הספריות בארץ וגם אצלנו (פוליטיקה).

הספרייה האזורית מספקת גם שרותי ספרייה של ספרים קוליים, וסרטים, האוסף הולך ומתרחב וניתן לראות מדי פעם פרסומים שלהם (באתר שלנו דרך פרסומי המועצה). חבר שרוצה שרות יכול להתקשר ולפתוח לעצמו כרטיס פעיל (חינם) בטלפון 9598624. הספרייה האזורית מקיימת גם כמעט כל שבועיים שעות סיפור (חינם), והרצאות בנושאים שונים, גם כן בחינם.

יש לספרייה בקיבוץ מנויים רבים מתוך הקיבוץ וגם מחוץ לקיבוץ ומתקיימת החלפת ספרים מאוד פעילה, מגוון הספרים רחב מאוד והצוות מקפיד לרכוש ספרים חדשים ומומלצים. פעם בשנה מתקיימת במת"ן תערוכת ספרים של 'דותן ספרים' וישנה גם אפשרות להזמין ספרים בהנחת הספרייה במהלך כל השנה. בספרייה ניתן

קורס להבנת הקואופרציה

/ יהונתן בן צבי וזיוה סלע

לאחרונה השתתפנו, יהונתן בן צבי וזיוה סלע, בקורס מטעם התנועה הקיבוצית. מטרת הקורס הייתה להנגיש ולהמחיש את מהות הקואופרטיב, את ערכיו ועקרונות הפעולה שלו, וכן את היקפיה, עוצמתה והלך רוחה מעורר ההשראה של הקואופרציה בעולם. בקורס דובר על ההיסטוריה הקואופרטיבית בארץ ובעולם, על יתרונות ואתגרי המודל הקואופרטיבי, וזאת על מנת לחדד את זהותם הקואופרטיבית של הקיבוץ וארגוניו הכלכליים. בשני הקורסים שהתקיימו לאחרונה, אחד בקיבוץ כפר הנשיא והשני בקיבוץ הזורע, השתתפו כ-30 חברים וחברות מ-17 קיבוצים שונים. בינתיים התחיל קורס נוסף ביוזמת תושבי אזור הערבה.

הגדרה של קואופרטיב:

התאגדות עצמאית ורצונית של אנשים, שנועדה להגשים את המטרות, השאיפות, והצרכים המשותפים שלהם, בתחומי הכלכלה, החברה, והתרבות, באמצעות תאגיד בבעלות משותפת ובניהול דמוקרטי.

7 יסודות הקואופרציה:

1. חברות וולונטרית ופתוחה.
2. שליטה וניהול דמוקרטיים על ידי החברים.
3. השתתפות כלכלית של החברים.
4. קואופרטיב הוא ארגון אוטונומי ועצמאי, הנשלט על ידי חבריו.
5. קואופרטיבים מספקים חינוך והכשרה לחבריהם, לנציגים הנבחרים, למנהלים ולעובדים – כך שיוכלו לתרום ביעילות לפיתוח הקואופרטיב.
6. קואופרטיבים מייעלים את השירות לחבריהם, ומחזקים את התנועה הקואופרטיבית באמצעות עבודה משותפת, דרך ארגונים משותפים מקומיים, ארציים, אזוריים, ובינלאומיים.
7. מחויבות לקהילה – הקואופרטיב פועל לקידום הקהילות והחברה בדרכים שמחליטים עליהן חבריו.

נשמע כמו דרך חיים מוכרת? הקיבוץ מתקיים באותם כללים.

קואופרטיב בעברית זה אגודה שיתופית. הקיבוץ הוא אגודה שיתופית חקלאית (קואופרטיב חקלאי). הקואופרציה היא שיטה כלכלית. במרבית הקואופרטיבים, החברות מקיפה תחום חיים אחד. הקיבוץ הוא למעשה קואופרטיב רב-תחומי שעוסק בכל תחומי החיים, מכאן ייחודו.

יתרונות הקואופרטיב / קיבוץ:

- ממקם את האדם במרכז ההווה והעשייה.
- פועל למען רווחת חבריו, ולא רק להגדלת הרווח.
- מספק תעסוקה הוגנת, יציבה, ומפרנסת בכבוד.
- יש בו שליטה ושותפות בקבלת החלטות, בתחומי חיים משמעותיים.
- הוא נותן בטחון אישי ומשפחתי – מנגנון לניהול סיכונים.
- נותן שירותים משותפים באיכויות טובות ובעלויות סבירות.
- הוא מתקיים בסביבה פיזית בריאה ושוויונית.
- יש בו חברותא, המספקת חוויה קהילתית.

רשת הקואופרטיבים הקיבוצית

- הקיבוץ הוא קואופרטיב מסדר ראשון – חבריו הם בעלי הקואופרטיב.
- הארגונים הכלכליים האזוריים של הקיבוצים, והתק"צ, הם קואופרטיב מסדר שני – החברים בו הם הקיבוצים ולא חברי הקיבוצים.
- ארגוני הקניות הקיבוציים הם קואופרטיב מסדר שלישי – בו חברים הארגונים האזוריים הכלכליים ולא הקיבוצים.
- למעשה אנחנו מוקפים מסביבנו בקואופרטיבים, רק שאנחנו לא יודעים את זה.

המשך בעיתון הבא...

תעלומה ביער / נעה אלבוחר

מגן הדוד של עמליה מאיה וצביקה

מגן הדוד שהגיע מאוסטרליה

מגן דוד שזיזה כהן שלחה, עמליה ומאיה לא יצרו אותו

בהיעדר פרחים גם איצטורבלים משלימים את החסר

לאחר פרסום התעלומה בגיליון הקודם התחילו להגיע אלי תשובות על שתיים מחברות הזורע שאחראיות למגני הדוד ביער. השתיים – עמליה פלד ומאיה גיא. פתרון התעלומה אכן טמון אצל הבנות ואליהם מצטרף חבר מהמושבה. ישבתי עם עמליה לשיחה על מנת לשמוע את הסיפור ממקור ראשון והרי הוא כאן לפניכם.

עמליה ומאיה הולכות יחד כבר שלושים שנה. יום יום, 6 ימים בשבוע הן מקדימות קום וצועדות בחמש בבוקר ביער. גם בחורף וגם בקיץ, גם בברקים וברעמים, ואפילו אפילו, גם אם חולים. כי הרי ידוע שהליכה היא סגולה לבריאות ועמליה מבינה בדברים שכאלו.

לפני כ- 10 שנים הן נתקלו לראשונה במגן דוד על הקרקע, עשוי מענפי עצים. אחרי כמה ימים שהתופעה חזרה על עצמה הן החליטו להוסיף פרח במרכזו. לאחר יום נוסף, הן ראו שהפרח הכפיל את עצמו ופרח נוסף נמצא בתוך המגן. וכך, במשך תקופה קצרה, מישוהו הקים מגן דוד והן קיטטו אותו בפרחי העונה.

זהות יוצר המגן נשארה עלומה עבורן. עמליה צוחקת שבמשך תקופה הן דמיינו שמדובר בעובד הייטק שיוכל לסדר עבודה לילדיהם. לפעמים, כשהזר המסתורי בושש להגיע הן הניחו שיצא לנסיעת עסקים ובנו במקומו את המגן דוד. בחלוף הזמן נפתרה התעלומה. הפגישה הראשונה נסובה בכלל על ענייני בריאות כאשר ראו איש ההולך ביער עם נעלי אפוס ועמליה כאחות פתחה עמו בשיחה. שם הבחור המסתורי צביקה גפני, הוא גר ביקנעם המושבה ואינו עובד הייטק אלא דווקא עובד בתחום הפלסטיקה. בעבר עבד אף בפלסטופיל וכיום בגיגור ברכש.

כך הרגל זה נמשך עם השנים. מי שהגיע ראשון בנה את המגן דוד. תמיד הם דואגים לאספקה של ענפים וזרדים בצד הדרך, ושניהם, גם צביקה וגם עמליה ומאיה ממלאים אותו בפרחים לפי עונות השנה המשתנות. עם הזמן הפרחים התרבו והפכו לזר וכך הם נפגשים, בוקר בוקר ליד המגן דוד, בונים, מעטרים בפרחים וחוזרים יחד את הדרך חזרה הביתה. כך חיינו נשזרו אחד בשני, "אנחנו מודעים לנסיעות ולאירועים אחד של השני וכשמישהו לא יכול להגיע אנחנו משלימים את החסר" מספרת עמליה.

הדינמיקה שנוצרה עם הזמן מסביב להרגל זה מעניינת. כל רוכבי האופניים והולכי הרגל מכירים את הסיפור ומעבירים אותו הלאה. גם מורות חיילות המדריכות טיולים ביער עוצרות ליד המגן ומסבירות לתלמידים על היצירה המשותפת. "הייתה גם תקופה שכתבו לנו פתקים שהושארו במגן הדוד ואנו היינו משיבות בחזרה, מחביאות מתחת לאבן את הפתק עטוף בשקית פלסטיק להגנה מפני הגשם."

"פעם אחת", מספרת עמליה, "ראינו בפייסבוק פרסום של קובי אורן, הרץ באולטרה מרתון, על אהבה בלתי אפשרית בין בחור מהזורע ובחורה מהמושבה, והמגן הוא דרך התקשורת ביניהם. בקיצור כמו שאנחנו חלמנו על יוצר המגן כך גם אנשים אחרים העלו השערות לגבינו."

ולסיום, תופעת מגן הדוד חוצה יבשות, אפילו לאוסטרליה הגיע המגן דוד. כשאלון ומירי נסעו לפני שנה הם יצרו מגן דוד ביער מקומי וכך המשיכו את היבשת. גם עמליה ואמנון שחזרו לפני כחודש הצטלמו שם בתמונה דומה.

קייאקי המלח / משפחת רפאלי

הנופים של ים המלח מוכרים לכולנו, אבל השייט בו מספק הצעות ייחודיות ולוקח אותנו לאזורים בים המלח שרגל אדם לא דרכה בהם.

ים המלח מתייבש בקצב מואץ ומאות בולענים צצים מידי שנה אבל נראה שאיש אינו עושה דבר על מנת לעצור את הקטסטרופה האקולוגית שיש לנו בארץ ישראל, הפוגעת במשאב הטבע האדיר והנדיר שהולך ונעלם לנגד עינינו.

לטיול יצאנו

אנחנו ירדנו בסוף שבוע חם מן הרגיל, בתקופה שקטה מתיירות ורצינו לראות במה מדובר. כדי להבחין מקרוב בתופעה בחרנו בצורה ייחודית לטיול בים המלח, שיט. השיט מתקיים על ידי קייאקים לזוגות, ליחידים וסירות גומי ממונעות המכילות עד 10 משתתפים. אזור השיט נמצא ממול למצפה שלם ונע בין שעתיים לשלוש שעות. מומלץ להצטייד במים בגד ים קרם הגנה וסנדלי שורש. דרך השיט ניתן להבחין בתופעות גאולוגיות הייחודיות לחוויה, בין תופעת אלו ניתן לכלול מפגש עם יהלומי מלח, בולענים חבוים ובוץ שחור למריחה (למי שאוהב כמובן).

התייבשות ים המלח ותופעת הבולענים

כיום ירדת המפלס השנתית נכון לאפריל 2017 מסתכמת בכ- 1.5 מטרים בשנה ובמהלך חודש אפריל השנה נרשמה נסיגה של כ- 8 ס"מ. ההאצה בירידת המפלס נובעת מארבע עונות גשמים חלשות ברציפות ונכון להיום המפלס הנוכחי עומד על מינוס 431 מטר.

בשנת 1977, שנת המהפך הפוליטי, נותק האגן הדרומי מהאגן הצפוני והאגן הדרומי הפך לבריכות אידוי תעשייתיות של מפעלי ים המלח. כל כמויות המים המשמעותיות בשנים הקודמות נשאבו לצורכי האדם ובעקבות זה, מעבר להתייבשות ים המלח עצמו, קורסת הקרקע ונוצרים בולענים שפוגעים בתשתיות החקלאיות

ואף בתיירות. אזורים רבים לאורך הגדה המערבית של ים המלח מוגדרים היום כגורם המהווה סכנה פתאומית.

איך מטפלים?

הפתרון המוצע כיום הינו הטפלת מים והכנסתם לכנרת והזרמתם דרך הירדן אל ים המלח. בצורה זו הכנרת הופכת למאגר שישירת את שני הצדדים, גם את ישראל וגם את ירדן. הפתרון הוא מודל אלטרנטיבי לשיתוף פעולה חוצה גבולות במזרח התיכון שהולם גם את המוטיבציה של גורמי מימון בינלאומיים. פעולה זו תגרום גם לפתיחת סכר דגניה ותביא לשיקום נהר הירדן המזדהם והמתייבש. כמו כן, תיווצר זרימה מוגברת בירדן לכיוון ים המלח שתבלום את ירידת מפלס ים המלח שציינו קודם לכן.

בעבר הייתה תוכנית נוספת לשיקום ים המלח, בהנהגתו של בנימין זאב הרצל, שמה נקרא "חזון תעלת הימים" אך עד היום טרם קם המנהיג שיהפוך חזון זה למציאות.

פרטים על הטיול

עלות הפעילות הייחודית, שיט על ים המלח, מתחילה ב- 250 ש"ח. לילד מגיל 3 עד 8 מותר רק שייט בסירה ואילו מגיל 8 מותר לשוט גם בקייאקים. מומלץ להביא הגנה לפלאפונים ולמצלמות כמו שקיות אטומות למים וכך תוכלו לצלם תוך כדי השייט.

אנו ממליצים בחום על המדריך און שסיפק לנו מידע נרחב והדרכה מצוינת! להזמנת מקום ניתן ליצור קשר במספר הטלפון: 0543316613.

מומלץ להגיע בשעות הבוקר המוקדמות על מנת להימנע מעומסי חום לא רצויים.

בדיחת השבוע / ספי מנור-פלאג

מה את מפליצה לנו להזדקין?

אנחנו לא אוכלים לא פוצרי חלב. לא ביצים, לא בשר, לא גלוטן ולא סויה...

פזנית

לא רק חרוזים / דובי זמר

סודות הגיל המופלג (לעליזה קמון ז"ל באהבה)

אתמול נפרדנו מאחת הדמויות המיתולוגיות בהזרוע. עליזה קמון הייתה הראשונה מחברינו שחצתה את גיל המאה, כשהיא חיונית, מחוברת למודרנה, מעורבת בחיים הציבוריים שלנו ועדיין תורמת מיכולתה ב"לילך".

בבית הקברות שלנו שוכנים אחר כבוד ענקים ברוח, במעש ובהשפעה ארוכת טווח על דמותה של הקהילה המיוחדת של קיבוץ הזרוע. עליזה ז"ל, בזכות אישיותה המיוחדת, האופטימיות, הגישה החיובית לחיים ולבני האדם, מצטרפת לחברה מכובדת זאת.

ב- 30.1.2013 נפל בחלקי הכבוד להשתתף במסיבת המאה, ליום הולדתה של עליזה. הקטע שנכתב לכבודה מנסה לתאר את האהבה הרבה שרכש הציבור אליה.

יהי זכרה ברוך !

להיות בת מאה

מה חושבת אישה שחוגגת מאה על מה היא חולמת, במה היא תוהה ? לא כל כך צעירה, לא שומעת הכול אבל חתיכת חיים – עברו עליה בגדול...

מה עובר עלייך ממש ברגע זה ? כשמסביבך אהוביך, ואת כוכב המחזה ? מקושטת, נרגשת, ואולי קצת נבוכה הרי כל הקיבוץ כאן כתוספת למשפחה...

הנה, ניתן לראות דמעה בזוית עיניך ואפשר לחוש מה עובר בראשך לנוכח האירועים, המתנות, והברכות גל האהבה המשופע בפרגונים ותשבחות

האם את זוכרת נערה צעירה דעתנית, מרדנית וורקלויטה והכשרה ? עולה חדשה, גבעת השלושה, הדרכה שדה ורבורג, הקמת משפחה ?

אנחנו זוכרים אותך כמטפלת שומריה 25 שנה נענית לאתגרים, בזיקים חלוצה בהכנות במטבח, בהקמת המרכולית הראשונה תמיד פעלתנית, יוזמת חייכנית וחרוצה...

מוצאת את שביל הזהב בין הקיבוץ למשפחה שפע של ילדים, נכדים ונינים – בית עם חיים ושמחה על סף גיל השמונים את נרתמת למגל את עדיין צעירה, חיונית וגופך מסוגל וכשמגל קטן עלייך את מתגייסת ללילך בחדווה בגיל מאה מתפרנסת ממדבקות של מחלבה...

בת שבעים לשיבה, לגבורות – בת שמונים בת תשעים לשוח, להתכופף עם השנים ובת מאה ? כאילו בטלה ועברה מן העולם ? חס וחלילה, את לגמרי כאן וגם מראה לכולם:

מול מסך המחשב חווה ניסים ונפלאות זורמת עם הקידמה, מקושרת לכל קצוות תבל ב-3 שפות קוראת ומתרגמת שעות על שעות עליזה היא פרח בתפארתו שאינו נובל

תמיד עם חיוך לעתיד, אופטימית יותר ויותר תומכת בשינוי וקוראת לנו – לא לוותר מעבירה לצעירים בכיף את שרביט הממלכה זה הרי כל כך פשוט למי שצעירה ברוחה...

אז מה נאמר לך עליזה ביום כל כך מיוחד כיצד נברך ומה נאחל לך, מספר אחת ? שתמשיכי בנחת עוד שנים רבות של חיים מרתקים וחוויות טובות

כי זה הזמן לנוח על זרי הדפנה ולהשקיף על דורות צעירים לשבת תחת הגפן והתאנה ולבריאות – יותר ממאה ועשרים !!!

מ ז ל ט ו ב !!

איורים / שבתאי פרידמן

חום יולי אוגוסט לפנינו, שבועות אחרינו -

וזו הזמן לומר תודות / איריס רפאלי

• לוטם אלישב ורועי שחורי - הקודקודים של ח"ץ הזורע על בר הבירות והיין.

הפעלות לילדים

- פינת איפור - הדר ירון ויסמין ירון
- פינת קעקועים - רז רפאלי און, נעם רפאלי
- קליעת צמות בשיער - שחר חזן, מאי חזן, שירה טיקטין
- בועות סבון - שמעון אבריאל שבנה את הכלים לפעילות קריוקי
- אורי חץ שחר חזן, רוני כהן אייל והנעורים שארגנו ותפעלו את ערב הקריוקי שסחף כל כך הרבה אנשים.
- צוות ההגברה - שחר תורן, אדם טוט, אייר אבריאל, ליאם האקט, תומר לביא, אלרועי ברק, גפן קליר.

טורניר הכדורגל בשבת

- יוחאי רפאלי - האיש והמגרש שאירגן את הטורניר
- כל השחקנים שהתארגנו לקבוצות
- למעודדים והמעודדות שבאו

ליגת האלופות

בשבת בערב הוקרן על הדשא הגדול משחק ליגת האלופות שיזמו וארגנו: סהר אבריאל ורותם דינור בעזרתו המסורה של טיבי, בחיזוק לוטם אלישב ורועי שחורי על הבירות.

נעורים הזורע - תותחים!

תודה ענקית לאורי חץ והנעורים שנרתמו בכל שלבי העשייה.

ערכנו שיחה עם הנעורים, תיאמנו ציפיות וחלוקת אחריות - יש לציין שכאשר הם מתגייסים... הם עושים זאת בכל הכוח.

עבודתם נעשתה באחריות מלאה, במקצועיות, אכפתיות והמון שמחת נעורים שמקפיצה את האווירה ונותנת המון סיפוק בעבודה משותפת. לאורך כל היום הם בנו, ובסוף הערב הם היו אלה שחיסלו הכל.

היה לי כבוד להכיר אותם מקרוב, לעבוד איתם ומבטיחה שזו רק ההתחלה וכבר יש לנו תוכניות משותפות לקיץ.

ולסיום, תודה מיוחדת למיכל דור שהיית צמודה אליי לאורך כל הכנת החג, עזרת לי מהדברים הגדולים עד לפרטים הקטנים ביותר.

זה החג הראשון שלי בתפקיד, ואני כל כך גאה בכל מי שנרתם והיה שותף לכל ההפקה, ותודה רבה לכל המפרגנים שהראו את הערכתם לעבודה שהושקעה.

לכל הצוות הגדול והמגוון שנרתם ועשה את חג השבועות לכל כך מוצלח, באווירה מיוחדת עם אנרגיות טובות ומעשירות.

לצוות החג - ערן גבאי, עמית פלד, אורי חץ, רוני נחמיאס, יסמין רענן, מיכל דור, לצוות שעזר להקים את תשתית החג - מורן קבסה, אוריאל בן צבי, חן מענית, גדי רז, שלומי כהן, טל אלקבץ, מור בקיש. הגברה ותאורה ברשותו של טיבי הכול יכול, והנעורים המדהימים: שחר תורן, אדם טוט, אייר אבריאל, ליאם האקט, תומר לביא, אלרועי ברק, גפן קליר.

אתם אלופים!!!

גיגי רז - שנרתם והוביל את הכיסאות החדשים שרכשנו עבור התרבות.

דוכני החג של הענפים שהיו יפים ומושקעים

- **מב"א** - בהקמת דורון פלד ואורנית שדמון
- **נוי** - בעיצובו של רן סולומון
- **פלסטופיל** - בהקמתה של עינת שיטרית
- **משק חי** - בניצוחה של לוס סחירס
- **רפת** - שתרמו את ה"שור הזועם" לילדים
- **מדגה / שושנות** - יניב סלע, איילת סולומון, מור כהן, יזהר נהב, אור תורן וחיים ירון,
- **שלחין** - תצוגת הטרקטורים המהממת בהנהלת טוצ'י - רותם דינור, סהר אבריאל, עומר כפרי
- **מוסך** - תצוגת הטרקטורים "הותיקים" בכיכובם של אפרים טיקטין ואמנון פלד
- הטקס בהנחיית מירי פלד ועוז חזן
- **חריזה וקטעי קישור** - דובי זמר
- **מחרוזת שירים** - להקת הבית - גל, אבריאל דרור בקיש, מורן ירון, ילון שחורי, עם הזמרים חיים ירון, איציק שיטרית ומירי פלד
- **ריקוד ילדי גנים והורים** - בחיוך ובנועם - דפנה בן דוד
- **ברכת רכז המשק** - אלון פלד
- **ריקוד אמהות** - דפנה בן דוד, ניצן ניב, שני פלד, עמית בן צבי, לירז מענית בניצוחה של רוני נחמיאס
- **הבאת תינוקות** - לכל האמהות, האבות, האחים וכמובן העוללים.
- **ריקוד סיום** - מרסיה שחורי האחת ויחידה שהקפיצה והלהיבה את הקהל בריקוד הבלונים שניפחו שחר חזן, מאי חזן ורוני כהן אייל

כיבוד

- קורן וצוות המטבח על האוכל
- ברק גורן וצוות "גשר" על העוגות המדהימות בבית הקפה
- הפעלת בית הקפה - מאיה כלב ושחר הרפז נאור

עם פתיחת המרפאה החדשה בקיבוצנו / משה שני (שניצלר) פורסם בבשער 29.1.1951

של אותו צריף: בקיץ הרגשנו את עצמנו כמו בכבשן ובחורף כמו בבית קירור.

כשהיה צורך במקום עבודה לרופא שיניים, לקחו את החדר הקטן של המרפאה. מכונת השיניים שהונעה בכוח הרגל, מינימום של כלי עבודה ודוחק תמיד ליד רופא השיניים הזקן: זאת הייתה מרפאת השיניים. והיו גם זמנים של צורך חיוני אחר: החברים היו צריכים לגשת למרפאה גם לשם – תספורת. בזמן הזה עבדה חברה אחת כעוזרת לרופא ובמידת הצורך גם עזרה לרופא השיניים. היא טיפלה בחולים שוכבים וחבשה.

עם גידול האוכלוסייה גדלו הצרכים בשטח הבריאות והתברר שאף המרפאה קטנה מידי. רופא השיניים קיבל מקום לחוד, התספורת הוצאה מהמרפאה והחדר הקטן שימש בעיקר חדר המתנה, וגם לטיפול חשמל (חימום במנורה כחולה). בשעה שהרופא קיבל חולים לבדיקה, אי אפשר היה לחובשת לעסוק בדבר

אחר, כי לא היה די מקום.

לפני 4 שנים התחלנו לטפל בתוכניות למרפאה חדשה. התחילו במו"מ עם מרכז קופ"ח בקשר להלוואה והתחלנו לעיין בצורת הבניין. כשרצינו לגשת לביצוע פרצו המאורעות ועם פרוץ מלחמת השחרור היו לנו דאגות יותר רציניות. כבר לא האמנו שנזכה בקרוב לבניין חדש.

וסוף כל סוף הנה הוא תם ונשלם: כניסה ופרוזדור המתנה מרווחים, חדרים לרופא השיניים, לרופא, לחבישה, לטיפולים חשמליים וחדר לעבודות מעבדתיות.

הצלחנו, לאחר מו"מ מיגע עם המוסדות הטכניים של קופ"ח, להכניס כמה חידושים לבניין המרפאה כגון ארונות קיר גדולים לשמירת המלאי והכלים. חוץ מזה הפרדנו את חדר החבישה מהחדר לטיפול חשמל על ידי מחיצה ודלת בכדי שאפשר (יהיה) לעבוד בשני החדרים בלי הפרעות הדדיות. גם את חדר המעבדה (בין חדר החבישה וחדר הרופא) אפשר לסגור ע"י שתי דלתות, וגם זה חידוש לעומת שאר המרפאות.

עם גידול האוכלוסייה התרחב גם שרות הבריאות

מרפאת השיניים הנוכחית שלנו שימשה בעבר כמרפאה הכללית. היא נפתחה ב- 1951 וגרמה לשינוי משמעותי בשירות. לפניכם מבט על העבר של תשתית הרפואה של קיבוצנו וגם משאלת לב להקמת בית חולים בקיבוץ / צוות הארכיון

לפני 15 שנה, כשירדנו מהחאן בכדי להקים את מחננו, את מחנה האוהלים הקטן ליד הנגרייה, סדרנו גם צריף קטן וצר למרפאה. הבניין הזה עמד ליד הגדר הדרומית לנגרייה. המרפאה הייתה כה צרה שהיה בה רק מקום לחובשת והחולה היה צריך לעמוד בפתח הדלת.

גם הציוד היה פרימיטיבי ביותר, למעשה היו רק חומרי עזרה ראשונה כפי שנותנים היום למחנה קיץ. רופא בא בימים ההם מיגור לפי הצורך ובמרוצת הזמן טיפל בנו רופא ממשמר העמק.

עם הקמת הצריפים הראשונים בסתיו 1936 סדרנו גם מרפאה באחד החדרים ושמחנו שהיה לנו חדר שבו יכלו להיכנס כמה אנשים בבת אחת. טרם היה לנו חשמל והשתמשנו במנורת נפט. מסיבה זו לא האריכה המרפאה ימים, כי באחד הערבים התחוללה סערה והפילה את המנורה הדולקת – וכל הצריף עלה באש, נשרפה המרפאה, נשרפה גם קופת פועלי יקנעם שהייתה בחדר של שאול, סמוך למרפאה, רק כיסא נוח אחד ניצל מכל השריפה ההיא.....

ראינו צורך להקים בניין שיהיה יותר עמיד מפני כוחות הטבע: שלא יידלק במהרה, שלא יעוף בגלל

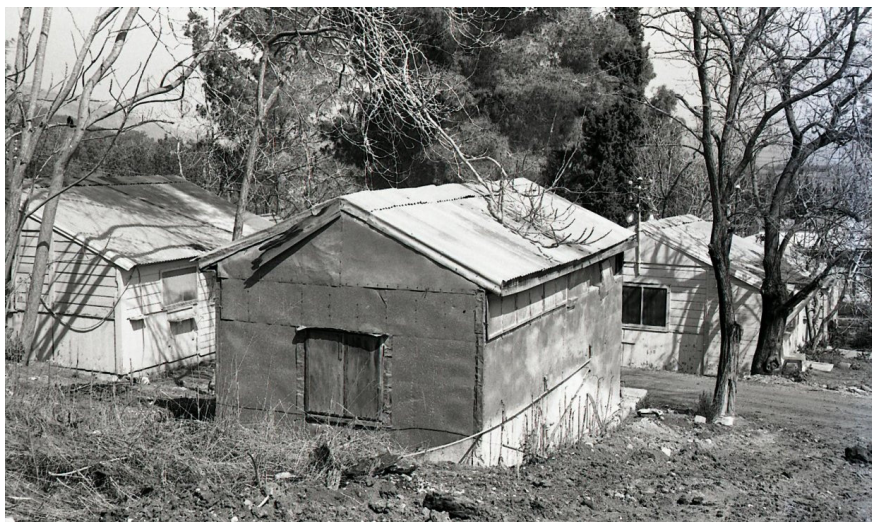
משקלו הקל ובכלל שיהיה בו די מקום. והנה התפנה מחסן המטבח המפואר: כולו פח, גם מבפנים וגם מבחוץ, צריף בעל שני חדרים, אחד גדול מחדר רגיל בצריף וחדר (שני) מאד קטן, אבל די יפה, לפי המושגים של אז כדי להשכירו לדייר משנה, בתחילה היה גר שם רווק ואחר כך אפילו משפחה.

מבקרי המרפאה היו צריכים להמתין בחוץ: בקיץ לא היה נעים לשבת בשמש הלוהטת ובחורף כולם הצטופפו בפנים והכניסו הרבה בוץ. מהר מאד עמדנו על חסרונותיו

**"לא נהיה תלויים
בבדיקות פשוטות
בסדרי המעבדה
בחיפה, לא בטלפון,
ולא בדואר ונדע יותר
מהר על מצב החולים.
תבטל העמידה ליד
השער עם "מתנות
יקרות" ביד בשביל
חברים הנוסעים
העירה...."**

צילם אשר בנארי, המרפאה החדשה 1951

צריף המרפאה שנות ה-40

בדיקות דם, שתן, צואה וכו... קבלנו מקופ"ח מקרוסקופ ובמשך הזמן נרכוש את החומרים הדרושים לבדיקות הנ"ל. לא נהיה תלויים בבדיקות פשוטות בסדרי המעבדה בחיפה, לא בטלפון, ולא בדואר ונדע יותר מהר על מצב החולים. תתבטל העמידה ליד השער עם "מתנות יקרות" ביד בשביל חברים הנוסעים העירה....

במרפאה יהיה גם מקום לספריה מקצועית שקיבלנו מעיזבוננו של דר' איכלברג ז"ל. יחד עם כל הספרים המקצועיים אשר בידי החברים יהיו בספרייה זו 120 כרכים.

אשפוז החולים בארץ כידוע קשה מאד. מזמן התרגלנו לטפל בחולים קשים בבית. עתה יוקל הטיפול בהם במידת מה הודות לרופא ולמעבדה במקום. אולי יש להעמיד על הפרק הקמת בית חולים מקומי, כי הטיפול בחולים בחדריהם זו עבודה בלתי רציונאלית ביותר. לאור ההתקדמות בריכוז ילדים ונערים בשעות מחלה, יש לפעול במרץ למען פתרון הבעיה לגבי האוכלוסייה הבוגרת. מי ייתן ולא נצטרך לחכות 15 שנה כפי שציפינו להקמת המרפאה הסופית.

במקום. עובדים בו 4 אנשים קבועים (אצל חברים וילדים). לפי דעתנו תהיה התקדמות ניכרת בהספק העבודה הודות למרפאה החדשה. בו בזמן שהרופא בודק חולים, אפשר לעבוד בחבישה, בחשמל ובמעבדה.

אני מקווה שנצליח להפחית את זמן ההמתנה למינימום. ברצוננו להגיש לחבר את התרופה המיועדת לו מיד אחרי ביקורו אצל הרופא ולא יהיה עוד נחוץ לגשת באותו עניין כמה פעמים למרפאה כפי שהיה נהוג עד כה.

גם הילדים ייהנו מהמרפאה החדשה על כל שכלוליה. חבישה ובדיקה אצל הרופא תתקיים במרפאה. הם יקבלו הקרנה בקרניים אולטרה סגולות בחדר החשמל וגם חלוקת התרופות לקבוצות השונות תתקיים במרפאה. נתמלאה גם סוף סוף דרישתנו לרופא במקום הוא מקבל 4 פעמים בשבוע (במקום 3 פעמים לפי הסידור הקודם).

תקוותי שכל חבר שרוצה להתקבל אצל הרופא יוכל לגשת אליו באותו היום כשהוא מרגיש צורך בכך, בלי הרשמה מוקדמת.

במעבדה החדשה יהיה אפשרי לבצע בדיקות רבות כגון

מזל טוב לתמנע רז לרגל יום
הולדתה ה- 60.
שתמשיכי להוביל את
האפרוחים עד שיפרשו
כנפיים!
וכמובן בריאות ואושר מכולנו

מזל טוב לדולי
בן יוסף לרגל יום
הולדתו ה- 50.
שפע ברכות, אושר
ובריאות מכל בית
הזורע

היכן אני נמצא?

פינת החידה של דני נהב

פתרון חידה מס' 14 (מהעיתון הקודם)

אני נמצא בביתם של "אנשי הבית", אשר שימש בעבר את רולף. וכול זאת לאחר שהתפנו משם הממיינים את מה שנשות הגבר ייצרו.

הפותרים הראשונים, ניניו של רולף, שני ואלי קבאסה, ילדים של תניה ומורן

"תמונה עליונה: מיון הביצים במה שנקרא "מחסן הביצים" - תמונה תחתונה: 3 - מחסן הביצים, צילמה אידית פרוינדליך, 1977

אסתר לביד, מאושיית עובדי הלול, 1964

הפעם החידה מתמקדת בגלגולו של מבנה שכיום משמש את "להקת הבית" שלנו בחזרות שלהם לקראת אירועים בהם הם מנעימים את זמננו ומשפרים את תרבותנו בנגינה.

לפני כן שימש המקום כאטליה לאמן שלנו רודא ריילינגר, שכבר "כיכב" במדור זה כאשר שלחנו מבט לתבליטים שיצר בבתים היוגוסלבים. שמו הראשון של רודא בניכר היה רולף.

אך עיקר מבטנו ההיסטורי בחידה זו שלוח לעבר התפקיד ההיסטורי של אותו מבנה **מחסן הביצים**, ששימש את לול המטילות שלנו ובו היו, כפי שניתן לראות בתמונות המצורפות, ממיינים את מה ש"נשות הגבר" הלו הן התרנגולות (גבר הוא שם נרדף לתרנגול) ייצרו.

עם חיסול לול המטילות בא גם אל סופו מחסן הביצים, ולמען ההיסטוריה מצורף כאן קטע ממאמר של חגית שטיין "עם חיסול שלוחת המטילות" ("בשער" 15.11.1968) בו היא, שעבדה בלול במשך 28 שנים, מסבירה מדוע הוחלט על חיסול לול המטילות:

"ההחלטה נבעה מההבנה שהמשך קיום לול מטילות מחייב הרחבתו. מה זה היה אומר? הוספת לול מטילות, שינוי לול 7, שגם רעוע וגם אינו יעיל בעבודה, הגדלת מחסן הביצים והחלפת מכונת המיון". ההחלטה נפלה, כפי שניתן להבין, על חיסול שלוחת המטילות ואיתה גם בא אל סוף דרכו מחסן הביצים, שהוא נשוא החידה שלנו. נותרו רק זיכרונות וצילומים המצורפים בזה.

את החידה פתרו מי אם לא ניניו של רודא, שני ואלי קבאסה, ילדיהם של תניה ומורן.

קורא שחושב שהוא פתר את החידה ויודע לאיזה מקום מרמזת החידה - ימהר למקום (כדי להיות הראשון, שיזכה בפרס) ויצלם את עצמו כאשר האתר מופיע בצילום יחד איתו.

את הצילום עליו לשלוח בזריזות (שוב, כדי להיות הראשון...) לכתובת המייל הבאה: nehab559@gmail.com

חידה מס' 15

**אני נמצא במקום מאוד נוח,
שמחמם את לב כול הזוגות
שבאים בו.**